

УДК 327.39

ББК 66.5

УКРАЇНСЬКИЙ ВИМІР СВІТОВОЇ СОЦІАЛ-ДЕМОКРАТІЇ ПЕРІОДУ ПОСТБПОЛЯРНОСТІ: ПОШУК ОПТИМАЛЬНОЇ МОДЕЛІ ВЗАЄМОДІЇ

С. І. Питуляк

*Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника;
76025, Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 57;
тел. +380 (342) 59-61-46; e-mail: sv292007@ukr.net*

У статті проаналізовано перспективу соціал-демократичної ідеології в Україні. Досліджено ідейно-політичні позиції сучасних українських політичних партій соціал-демократичного спрямування, які офіційно оголосили курс на співпрацю із Соціалістичним інтернаціоналом. Доведено, що країни колишнього «соціалістичного табору», колишні радянські республіки, в тому числі й Україна, постійно перебувають у фокусі уваги організації міжнародної соціал-демократії.

Ключові слова: *Соціалістичний інтернаціонал, міжнародні відносини, соціал-демократія, ідеологія, політична партія.*

Процеси глобалізації та модернізації, що дедалі більше розвиваються та поширюються, є новим полем в економічних, культурних, політичних трансформаціях сучасного суспільства. Одним із наслідків цих трансформацій стала криза деяких класичних ідеологій (неоконсерватизму, неолібералізму, соціал-демократії) та низки соціальних інституцій (політичних партій, громадських рухів тощо), які не спромоглися адаптуватися до цих модернізаційних процесів. Серед науковців, які досліджують українську соціал-демократію, поширена точка зору, за якою сьогодні ми маємо справу з гібридами класичних політичних ідеологій, пристосованими до умов постіндустріального, інформаційного суспільства, де процеси обміну інформацією набирають шалених обертів, а будь-яка ідея, тільки-но народившись, одразу ж старіє [5, с.9]. Така мобільність інформаційного суспільства вимагає відповідного темпоритму і від його суб'єктів різного рівня.

Уряди, політичні партії, науковці різних країн активно шукають нові концепції, стратегії суспільного розвитку, пропонують раціональні способи розв'язання глобальних, регіональних і локальних проблем. Одна з таких концепцій – соціал-демократична. Ця ідеологія вже міцно увійшла до політичної практики в Європі та в інших частинах світу. Провідні цінності соціал-демократії відповідають і українській ментальності та цілком реально можуть стати основою для української національної ідеї у XXI ст.

Щоправда, зазначимо, що все ще не повністю розкрито особливості моделі взаємодії української соціал-демократії та Соціалістичного інтернаціоналу, подальші перспективи такої співпраці. А дослідження цієї проблематики має як теоретичне, так і безпосереднє практичне значення, оскільки впливає на розуміння динаміки процесів інституціоналізації сучасних українських соціал-демократичних політичних партій, тенденції до трансформації їх ідейно-політичних програм в умовах глобалізованого світу.

З огляду на це, метою статті є аналіз досвіду та перспектив формування українського виміру світової соціал-демократії. Виходячи з мети дослідження, сформульовано такі завдання: визначити базові ідейно-політичні позиції українських соціал-демократичних партій, які оголосили про намір співпрацювати із Соціалістичним інтернаціоналом; визначити політичну позицію Соцінтерну стосовно сучасних суспільно-політичних та соціально-економічних процесів в Україні.

Сьогодні українське суспільство зазнало позитивних та негативних наслідків ліквідації командно-адміністративних методів економічного та політичного регулювання, життя в умовах перехідного періоду, а також світової економічної кризи. Без сумніву, на часі пошук дієвих методів економічної стабілізації та розвитку української економіки, впровадження продуманої соціальної політики та захист демократичних прав і свобод українців. Не менш важливо сформувати нову ідеологічну парадигму, яка б вивела суспільство зі стану дезорганізації та антагоністичності. І цілком реальною платформою для такого процесу може бути соціал-демократія. Тим паче, що її принципи дійсно близькі для українців. Відомий український науковець В. Фісанов зазначає, що українська національна ідея полягає у розширенні поля активної життєдіяльності людини [10, с. 48]. І додає, що для формування громадянського суспільства в Україні важливо сформувати економічно автономні особистості громадян у нашій державі як передумову утворення незалежних громадських структур, які б конструктивно опонували владі [11, с. 134]. Такі ідеї відповідають сутнісному змісту концепції включеності, що її розвиває сучасна соціал-демократія.

Зокрема, І. Бегей витоки соціалізму та соціал-демократії в Україні бачить ще в державницькій позиції українських князів періоду Київської Русі та у політико-філософських трактатах того ж часу [1, с.24]. В. Го-шовська зауважує, що соціал-демократи України, зокрема Східної Галичини, були одними із фундаторів європейської соціал-демократії. Крім того, український робітник-друкар Й. Данилюк був одним із тих, хто підписав рішення Конгресу «Про створення Соцінтерну» [2, с.22]. Щоправда знаковим для перших українських соціал-демократів є все-таки кінець XIX ст. – час інституційного оформлення їх ідей і позицій та формування перших партій даного ідейно-політичного спрямування на теренах нашої держави.

Першою партією, створеною за європейськими стандартами на території України, була Русько-українська радикальна партія (РУРП) (1890 р.), соціальною базою якої було селянство, а ідеологією – соціалізм. Із середини 1990-х рр. значна частина «молодих» радикалів активізувала свою діяльність, спрямовану на перехід радикальної партії в соціал-демократичний табір і переорієнтацію її соціальної бази із селянства на українське робітництво. Незабаром у Львові скликані ними збори українських робітників прийняли рішення про заснування Української соціал-демократичної партії (УСДП) як частини Соціал-демократичної робітничої партії Австрії. Специфічною ознакою цієї партії стало поєднання в її теоретичній і практичній діяльності національно-державницької та соціал-демократичної ідеологій, а також заперечення можливості використання найрадикальніших методів досягнення головної мети робітничого руху – соціалізму. До того ж Русько-українська радикальна партія 1920-х рр. еволюціонувала до аграрного соціалізму і войовничого антиклерикалізму, змінивши в цьому процесі назву на Українську соціалістично-радикальну партію (УСРП) [1, с.43,54-56; 4, с.44,51].

За відомих обставин активний розвиток української соціал-демократії було перервано аж до 1991р. Історично склалося, що сучасні політичні партії даного ідейно-політичного напрямку в нашій державі практично формувалися «з нуля». Так, у 1990 р. в УРСР з кількох груп соціал-демократичного спрямування було засновано Соціал-демократичну партію України (СДПУ) як правонаступницю Українських соціал-демократичних партій – УСДП, УСДРП, РУП, УСРП та УСП. Реєстрація СДПУ відбулася 1 листопада 1991 р. [1, с.27,28].

У контексті раціонально-критичної парадигми соціал-демократизм означає цивілізований рівень розвитку соціуму. Це концептуальне визначення відкритого демократичного суспільства, спрямоване на відтворення гуманістичної системи цінностей, культури влади і політики, відповідальності владних інституцій, легітимації відповідних структур, політиків тощо. Саме цінності соціальної демократії відтворюють специфіку цивілізованого суспільства, втілюють ідеали свободи особистості, духу, цінності правової соціальної держави. Соціал-демократія основу свободи вбачає не у приватній власності, а в рівності прав і можливостей, в політичній і соціальній захищеності.

Відповідно до соціал-демократичної ідеології, її базовими цінностями в Україні мають стати свобода, рівноправність, соціальна справедливість і солідарність. У політичній сфері це означає утвердження здобутків парламентської демократії, що дозволяє більшості реалізовувати свої політичні інтереси, враховуючи при цьому права меншості. В економічній галузі – оптимальне співвідношення державного регулювання і ринкового саморегулювання, що засновується на частковому плануванні і розширеній компетенції держави в керівництві господарством, з

одного боку, та гнучким, ринком, – з другого, тобто класичними прийомами європейської соціал-демократії у цій сфері, які вирішують проблеми економічного зростання та зайнятості. У соціальній сфері – надання всім громадянам рівних шансів для досягнення життєвого успіху, створення умов для гідного життя кожного, відродження духу співпраці й солідарності, зміцнення партнерства між державою, профспілками і суспільними групами [7, с.37].

Присутність в політичному житті країни представників різних ідеологій, які змагаються за симпатії виборців та конкурують між собою, є важливим для розвитку демократії в ньому. Для української партійної системи характерними рисами є мультиполярність, фрагментованість та декларативна ідеологічна приналежність. Розмаїття партійних назв і гасел дезорієнтує більшість громадян України в періоди передвиборчих кампаній та на етапі формування власної ідейно-політичної позиції. У більшості партійних співтовариств домінує одне прагнення – боротьба за вертикаль влади. Відкинуто численні ідеологічні відмінності, в інтересах боротьби за владу можливі будь-які союзи та коаліції. І навпаки: у світовій політичній практиці, особливо, європейській, до якої прагне інтегруватись Україна з часу проголошення власної незалежності, соціал-демократи є однією з найпотужніших стабільних, прогнозованих політичних сил сучасності, а Соціалістичний інтернаціонал – однією з найвпливовіших неурядових організацій такого типу.

Міжнародна діяльність українських соціал-демократів розпочалася із встановлення зв'язків з колегами в республіках Союзу в рамках Соціал-демократичної асамблеї. Згодом кілька партій даного ідейно-політичного спрямування в Україні оголосили про прагнення співпрацювати із Соціалістичним інтернаціоналом. Серед них – Соціалістична партія України (СПУ).

У першій програмі СПУ, прийнятій на II з'їзді, проаналізовано причини розвалу СРСР, дано оцінку стану українського суспільства і обґрунтовано його подальший рух – через народно-демократичну систему до соціалістичного суспільства. Згодом, після парламентських виборів 1994 р. та обрання О. Мороза Головою ВРУ заявлені позиції було переосмислено: наголошено, що Соціалістична партія України, не відмовляючись від марксизму-ленінізму, творчо переосмислила його через призму сьогодення, доповнивши світовим досвідом соціалістичної думки. Підкреслено, що треба рухатись вперед та використовувати ефективний соціально-економічний інструментарій в інтересах людей праці. Зазначимо, що курс трансформації політичної програми Соціалістичної партії України за такий незначний проміжок часу в більшості моментів повторив траєкторію еволюції програмних принципів Соціалістичного інтернаціоналу.

Нову редакцію програми СПУ було прийнято на VIII з'їзді у 2000 р. У ній наголошено, що завданням партії в Україні є встановлення на-

родно-демократичної системи влади та подолання кланового режиму. А головною програмною метою названо демократичний соціалізм [3, с.8,10,19]. У програмі партії сьогодні окреслено зміст соціалістичного вибору для України, який, з точки зору ідеологів Соціалістичної партії України, має подолати відчуження людини від держави, виробництва, суспільства, людини від людини, поділ України на Схід і Захід, а українців – за етнічним походженням, мовою та політичними переконаннями; сприяти формуванню соціально орієнтованої економіки, різноманітності форм власності, запровадженню ефективного державного регулювання ринкового господарства; забезпечити сильну державну владу під постійним контролем народу; створити динамічне суспільство, що розвивається, і засноване на політичній стабільності, національній єдності, відкритості, змагальності ідей у політиці [9]. Тобто ідейна платформа Соціалістичної партії України сформована на принципах гуманізму, демократії, соціально-економічній доцільності та ефективності, що цілком відповідає сутнісному змісту ідеологічних принципів організації світової соціал-демократії.

Серед специфічних характеристик СПУ є її орієнтація здебільшого на селянський електорат. Можливо, тут свою роль відіграло тривале співробітництво із Селянською партією України. Тоді як класичні соціал-демократичні партії представляють інтереси в основному середнього класу. І в ідейних дискусіях світової соціал-демократії щодо модернізації власної ідеології в умовах глобалізації акцент на потребі врахувати інтереси середніх прошарків населення є досить вираженим.

У 2006 р. Соціалістична партія України була прийнята до лав Соціалістичного інтернаціоналу як повноправний член організації. Тим самим ця політична партія підкреслила свою орієнтацію на цінності та цілі, задекларовані в програмних документах організації світової соціал-демократії. Хоча сьогодні на офіційному сайті Соціалістичної партії України серед повноправних членів організації українських політичних партій немає [14]. На підставі рішення ради СІ в Афінах, яка проходила 1-2 липня 2011 р., СПУ виключено з Соціалістичного інтернаціоналу за невідповідність дій основоположним цінностям і принципам організації світової соціал-демократії. Прес-служба Соціалістичної партії України таку ситуацію прокоментувала наступним чином: «Рішення приймалося без запрошення українських соціалістів. Ми висловлюємо рішучу незгоду з прийнятим рішенням...» [8]. Все ж Соцпартія має певний вплив на політику в Україні та користується підтримкою виборців, найбільшою порівняно з іншими українськими соціал-демократичними та соціалістичними партіями. Ця політична сила неодноразово брала участь у формуванні парламенту нашої держави, в основному без участі у блоках, двічі її лідер О. Мороз обіймав посаду Голови ВРУ.

Варто зупинитися на ситуації, пов'язаній з діяльністю Соціал-демократичної партії України (об'єднаної) (СДПУ(О)) на політичній

арені нашої держави. Ця партія, будучи носієм потужної соціал-демократичної ідеології, не змогла достатньо популяризувати її серед українців. І це при тому, що в період лідерства у ній В. Медведчука (1998-2007 рр.), особливо на його початку, систематично виходив друком партійний щотижневик «Наша газета+», організовувались численні науково-практичні конференції, у видавництві «Основні цінності» розтиражовано чимало наукових праць з проблем соціал-демократії українських та зарубіжних авторів, а її лідери часто виступали з коментарями щодо політичних процесів у ЗМІ, в тому числі на телебаченні. Загалом ця політична сила позиціонувала себе як представницю класичних принципів європейської соціал-демократії, де гармонійно поєднані ринкова економіка та соціальний захист.

До пріоритетів СДПУ(О) тодішній керівник партії В. Медведчук зарахував: створення високоефективної економіки, забезпечення зайнятості всього працездатного населення, ліквідацію бідності, створення розвиненої системи соціального забезпечення. Метою соціал-демократії проголошено усунення соціальних контрастів через реалізацію комплексу суспільно-політичних ініціатив [7, с.82]. Кожен з названих вище пунктів, безумовно, не може не викликати схвалення серед населення нашої держави. Однак не виключено, що персональні характеристики окремих лідерів даної партії викликали більше негативних емоцій, аніж діяльність цієї партії позитивних. Суперечливою також є оцінка факту, що лідерами ліво-центристської політичної сили були надто економічно успішні люди. Кампанія 2006 р. стала провальною для Соціал-демократичної партії України (об'єднаної). Спроби її співпраці із Соціал-демократом так і не переросли в хоча б консультативне членство. Адже лідери СДПУ(О) неодноразово заявляли про прагнення цієї політичної партії стати членом Соціалістичного інтернаціоналу [6].

Із відходом В. Медведчука від керівних ролей у цій політичній партії її вплив та можливості в практичній політиці зменшились у геометричній прогресії. Наразі її майбутнє є малопрогнозованим. На сучасному етапі лідером цієї політичної сили є Ю. Загородній. Хоча програма принципів та цілей, запропонована СДПУ(О), цілком відповідає проблематиці західноєвропейських соціал-демократів. Адже в ній проголошено орієнтацію на середній клас, на формування ринкової економіки, але наголошено на важливості участі держави у формуванні соціальної політики з урахуванням інтересів та потреб всього населення, турботу про соціально незахищені верстви та інтеграцію до загальноєвропейських структур. Об'єднані соціал-демократи також виступали за якісну освіту та подолання політичного нігілізму як умови формування громадянського суспільства [12].

Консультативним членом Соціалістичного інтернаціоналу є Соціал-демократична партія України (лідер – Ю. Буздуган). Зазначимо, що ця партія з часу свого створення у 1991 р. і до сьогодні прямує чітким

курсом до співпраці з організацією світової соціал-демократії. Хоча на політичному полі України СДПУ відіграє незначну роль, вона висунула власну делегацію на XXIII Конгресі Соцінтерну. Тоді делегатами від нашої держави були також представники Соціалістичної партії України. А з часу виключення СПУ з лав СІ Соціал-демократична партія України залишилась єдиною в нашій державі політичною силою, яка має офіційне відношення до організації світової соціал-демократії. І хоча на основі аналізу партійних програм серед найвпливовіших політичних партій в Україні до лівоцентристських, або до таких, які у своїх ідейних принципах апелюють до цінностей соціал-демократії, окремі дослідники відносять Блок Юлії Тимошенко та Партію регіонів [5, с.64], власне ці партії не називають себе соціал-демократичними і тим паче не оголошують про намір співпрацювати з представниками даної ідейно-політичної течії з інших держав у рамках Соціалістичного інтернаціоналу.

Для українських соціал-демократичних партій актуальним є питання кристалізації власної соціальної бази та пошуку нових союзників. Серйозні негаразди в соціально-економічній сфері через кризу та структурні причини, політичні протистояння суттєво гальмують процес державотворення, духовне оновлення українського суспільства.

Країни колишнього «соціалістичного табору», колишні радянські республіки постійно перебувають у фокусі уваги Соцінтерну. Адже економічна трансформація в цих країнах та їх інтеграція до світового ринку важлива для глобального розвитку та стабільності загалом. Зокрема, у доповіді генерального секретаря СІ на XXIII Конгресі організації окреслено основні соціально-економічні процеси в Україні та перспективи їх подальшого розвитку. У матеріалах XXIV Конгресу організації засуджено існуючу тенденцію авторитаризації політики в нашій державі та оголошено про підтримку Соцінтерном українських демократичних сил, закликає до звільнення політичних в'язнів, зокрема, Ю. Тимошенко [13]. Можливо, така позиція Соціалістичного інтернаціоналу стане передумовою для співпраці тих демократичних сил, про підтримку яких йдеться вище із організацією світової соціал-демократії в майбутньому. Та на сучасному етапі таких офіційних заяв немає.

Соціалістичний інтернаціонал займав активну позицію в ході президентських виборчих перегонів 2004 р. Адже моніторинг передвиборчих кампаній там, де існує ймовірність нехтування демократичними принципами їх проведення – традиційний напрям роботи організації світової соціал-демократії. Захищаючи демократичний вибір українського народу, Соцінтерн офіційно засудив порушення в ході другого туру президентських виборів 2004 р. Л. Айяла – генеральний Секретар СІ – здійснив візит до Києва у грудні 2004 р., провів ряд офіційних зустрічей та виступив від імені Соціалістичного інтернаціоналу із зверненням до українців на столичній пл. Незалежності 27 грудня 2004 р. після перемоги В. Ющенка у повторно проведеному другому турі голосування [15].

У 2005 р. в Києві за сприяння Соціалістичної партії України та Соціал-демократичної партії України проведено засідання комітету Соцінтерну з країн СНД та Кавказу. У ході обговорення підкреслено позитивні зміни в державотворчих процесах України та Вірменії, а також складну ситуацію у Білорусії та Азербайджані. У 2007 р. столиця України стала місцем проведення засідання комітету СІ з питань економічної політики, розвитку та охорони навколишнього середовища. В ході згаданого засідання обговорено ситуацію у державах з перехідною економікою, в тому числі і в Україні. Наголошено на важливості збереження існуючих досягнень в подальшій роботі для впровадження принципів соціальної демократії [16].

Підводячи підсумок, зазначимо, що вихідним пунктом соціал-демо-кратичної історії на теренах України можна назвати ще перші зразки її державності. Більшість українських вчених та суспільно-політичних діячів, аналізуючи державотворчі та соціально-політичні процеси в Україні та феномен соціалістичної ідеології загалом, наголосили на важливості дотримання демократичних принципів та свобод, солідарності та єдності українського народу, пріоритетності еволюційних змін, та тому провідні цінності світової соціал-демократії є абсолютно прийнятними для розбудови незалежної України.

Політичній карті сучасної України притаманна багатопартійність, навіть мультипартійність. Серед такої кількості політичних партій існує де кілька соціал-демократичних за назвою і значно більше таких представників за програмою дій. Однак рівень впливу сучасної української соціал-демократії на політичні процеси нашої держави незначний і ці політичної сили (за окремими винятками) не були і не є сьогодні впливовими акторами політики в Україні. Їх інтеграція до міжнародної соціал-демократії проходить повільно. Станом на сьогодні можемо говорити про незначну роль української соціал-демократії у роботі Соціалістичного інтернаціоналу, формуванні його пріоритетних завдань та цілей в міжнародній політиці.

Література

1. Бегей І.І. Українська соціал-демократія (лівиця): історія, теорія, особи : [Монографія] / І.І.Бегей – Львів: ЛБІ НБУ, 2005. – 350 с.
2. Гошовська В.А. Історичні паралелі: ризики та виклики соціал-демократії / В.А.Гошовська // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Філософія. Політологія. – 2004. – № 63-65. – С. 22-23.
3. Десять лет Социалистической партии Украины. Юбилейное издание. – К.: Политсовет СПУ, 2001. – 52 с.
4. Жерноклеев О. Українська соціал-демократія в Галичині : нарис історії (1899-1918). Вид. 2-е, доп. / О.Жерноклеев. – К.: Основні цінності, 2000. – 168 с.

5. Конончук С.Г. Парти́йна система України: ідеологічний вимір / С.Конончук, О.Ярош; Укр. незалеж. центр політ. дослідж. – К.: [Агенство «Україна»], 2010. – 76 с.
 6. Концепція роботи СПДУ(О) у 2002-2006 рр. [Електр. ресурс] // Режим доступу: <http://sdpuo.com/about/46e0078177e16/>. – Назва з екрану.
 7. Медведчук В. Соціал-демократичний вибір – історичний шанс для України / В.Медведчук. – К.: Основні цінності, 2000. – 164 с.
 8. Мороз обурений рішенням Соціалістичної партії України про виключення СПУ [Електр. ресурс] // Режим доступу: <http://vgolos.com.ua/politic/news/43035.html>. – Назва з екрану.
 9. Програма Соціалістичної партії України. Справедлива Україна [Електронний ресурс].
 10. Фісанов В. Політико-національна єдність як передумова сталого й гнучкого суспільного розвитку України / В.Фісанов // Агора. Україна – регіональний вимір. – К.: Стилос, 2006. – Вип.3. – С. 42-49.
 11. Фісанов В. Проблема адекватних критеріїв у зовнішній політиці сучасної України / В.Фісанов // Історико-політичні проблеми сучасного світу: Збірн. наук. статей. – Чернівці: Рута, 2002. – Т.9. – С. 129-136.
 12. 55 тез Соціал-демократичної партії України (об'єднаної). – К.: Основні цінності, 2001. – 32с.
 13. For a New Internationalism and a New Culture of Solidarity [Resolutions and decisions XXIV Congress of the Socialist International Cape Town, South Africa 30 August - 1 September 2012]. – London: Socialist International Maritime House Old Town, 2012. – 54 p. [Електронний ресурс] // Режим доступу: [http://www.socialistinternational.org/images/dynamicImages/files/Resolutions%20Booklet%20English%20for%20Web\(1\).pdf](http://www.socialistinternational.org/images/dynamicImages/files/Resolutions%20Booklet%20English%20for%20Web(1).pdf) – Назва з домашньої сторінки з Інтернету.
 14. Member parties of the Socialist International [Електронний ресурс] // Режим доступу: *Помилка! Неприпустимий об'єкт гіперпосилання.* – Назва з екрану.
 15. Report of the Secretary General. XXIII Congress of the Socialist International, Athens 30 June-02 July 2008. Global Solidarity : The courage to make a difference [Електронний ресурс].
 16. Resolution. The struggle for rights and freedoms: strengthening representative democracy and gaining new democracies around the world [XXIV Congress of the Socialist International, Cape Town] // Режим доступу: <http://www.socialistinternational.org/viewArticle.cfm?ArticleID=2179&ArticlePageID=1695&ModuleID=18>. – Назва з екрану.
- Стаття надійшла до редакційної колегії 4.09.2013 р.*
*Рекомендовано до друку докт.політ.наук, професором **Нагорняком М.М.**,
докт.іст.наук, професором **Фісановим В.П.** (Чернівці)*

**MODERN UKRAINIAN SOCIAL-DEMOCRACY
IN SEARCHING FORMS OF INTERACTION WITH THE WORLD
ORGANIZATION OF SOCIAL DEMOCRACY**

S. I. Prytulyak

Vasyl Stefanyk Precarpathian National University;

76000, Ivano-Frankivsk, st. Shevchenka, 57;

ph.+380 (342) 59-61-46; e-mail: e-mail: sv292007@ukr.net

In the article the prospect of social democratic ideology is analysed in Ukraine. Ideological and political positions of modern Ukrainian social democratic political parties, that officially declared a policy of cooperation with the Socialist International, are investigational. It is proved that states of the former "socialist camp", the former Soviet republics, including Ukraine, are constantly in the spotlight of international social democracy.

Keywords: *Socialist International, international relations, social-democracy, ideology, political party.*